

ENTREVISTA AMB JAVIER SOLANA, ALT REPRESENTANT DE LA POLÍTICA EXTERIOR DE LA UE

Javier Solana: "L'equip d'Exteriors d'Obama té sensibilitat europea"

EVA PERUGA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 18.01.09

EDAT: 66 ANYS

LLOC DE NAIXEMENT: MADRID

CÀRRECS ANTERIORS: CATEDRÀTIC DE LA UNIVERSITAT COMPLUTENSE; MINISTRE D'EDUCACIÓ, DE CULTURA I D'EXTERIORS DELS GOVERNS DE FELIPE GONZÁLEZ; SECRETARI GENERAL DE L'OTAN (1995-1999)

FORMACIÓ: DOCTOR EN FÍSQUES

No tothom pot dir que ha compartit una posta de sol a l'Alhambra de Granada amb Hillary Clinton. I amb el marit de la pròxima secretària d'Estat dels Estats Units, és clar. Quan Clinton i altres membres de la futura Administració de Barack Obama truquin a Europa no només els respondrà una única veu, amb el Tractat de Lisboa a la mà, sinó que aquesta veu serà la d'un vell conegut, la d'un amic en molts casos. La de Javier Solana, al servei de l'embruix diplomàtic.

--El 2009 comença pitjor del que va acabar el 2008.

--¿Per què no fem un acord? Comencem per dir que el 2009 no ha començat, que som encara a finals del 2008. L'any 2009 començarà a mitjans del mes de març quan es desenvoluparan en la situació mundial tots els paràmetres que es comencen a moure de forma positiva.

Entrarem en un procés en què la situació de Gaza i la crisi del petroli i del gas estaran resoltes en un temps relativament curt. Al març encara hi haurà el problema de la gran crisi econòmica.

--¿Quins conflictes pot generar la crisi que ens preocupa en aquest final del 2008?

--Conflictes de naturalesa social, sobretot si finalment hi ha un augment important de la desocupació. En un temps relativament curt començarem a veure els primers senyals que hi haurà llum. Si ens posem a pensar en les hipòtesis més negatives: poc creixement a la Xina, situació del petroli a la baixa per a alguns països productors. Sens dubte, la contribució del president nord-americà generarà una dinàmica positiva.

--L'OTAN que dirigia va intervenir als Balcans per "ingerència humanitària". ¿Serveix això per a Gaza?

--Tot al contrari. La ingerència humanitària és quan un Estat no és capaç de cuidar els seus ciutadans i hi pot haver una autoritat internacional que se'n cuidi. El que passa a Gaza és el contrari. Hi ha violència sobre els ciutadans, dels quals gairebé ningú s'ocupa. A més que ningú se n'ocupa, els maltracten.

--¿Europa no podria haver ajudat més a l'alto el foc si el moviment islamista Hamàs no figurés a la seva llista de grups terroristes?

--Hi ha molts països àrabs que segueixen tenint contactes amb Hamàs, i nosaltres en tenim amb aquests països. El que no tenim són contactes formals amb Hamàs.

--¿Ajudaria a la reconciliació palestina que el moviment islamista Hamàs sortís de la llista terrorista?

--Aquesta decisió, si és que realment algun dia es pren, serà molt important. Hamàs hauria de prendre consciència de la importància d'aquesta decisió i adaptar-se a aquesta nova situació.

--¿I després de l'alto el foc?

--Hi haurà la mobilització de la comunitat internacional per ajudar a la recuperació de Gaza. Espero que es generi una dinàmica positiva per a una negociació interpalestina i per a una altra entre Israel i Palestina. I el que és la negociació fonamental: el final de l'ocupació d'Israel dels diferents territoris palestins. En aquesta direcció serà molt important la nova dinàmica que tindrà Obama.

--¿I què farà la UE?

--La Unió Europea controlava des de l'any 2005 fins al segrest del soldat israelià (2006) la frontera més important de la franja de Gaza, la que aquest territori té amb Egipte. Estem totalment disposats a continuar fent-ho si ens ho demanen les parts. I ho faran.

--¿El Tractat de Lisboa és decisiu perquè la UE tingui un pes important en la política exterior?

--Europa té un pes important.

--¿Llavors per què tothom espera Obama?

--Jo no espero Obama perquè em resolgui els problemes. No m'interpreti malament. El canvi del president sortint al president entrant és un canvi fonamental.

--¿Vostè continuarà quan entri en vigor Lisboa?

--Sí, continuaré. Però no figura en els meus plans passar 15 anys en el mateix càrrec.

--¿Té sensibilitat europea l'equip d'Obama en Exteriors ?

--Els conec molt bé. Tenen sensibilitat europea, una sensibilitat amb la qual em sento molt més familiaritzat i confortable. Però els vuit anys que els demòcrates han estat fora del Govern han estat fonamentals per al desenvolupament d'Europa. Europa és ara molt diferent. Hauran d'adaptar-s'hi.

--¿Què canviarà?

--No hem tingut una visió multilateral del món. Hi ha hagut una política exterior amb moltíssims errors. Espero que el nou període ens porti unes perspectives més multilaterals, més optimistes, amb molta més dinàmica per resoldre els problemes. Una de les coses més important és reconèixer que el món ha canviat. Hi ha països importants que han d'estar asseguts a la taula on es prenen les decisions. No poden arribar només a les postres. El nou president dels Estats Units ho entén, jo ho entenc. I, per tant, ens entendrem més.

--¿Clinton coneix Espanya?

--Sap què significa Espanya. Espanya és un aliat, un amic.

--¿Europa és víctima de la rivalitat entre Rússia i els Estats Units?

--És un gran veí i soci estratègic. Qualsevol problema greu del món no té solució si Rússia no coopera. De vegades és més fàcil ser el seu soci estratègic. Depenem de la seva energia, però Rússia depèn un 80% de nosaltres perquè som l'únic mercat amb oleoductes per portar la seva energia. Som tan interdependents que ens hem d'entendre forçosament.

--¿el principal desafiament del 2009?

--Tres de globals: el canvi climàtic, la fam i el desarmament.